DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 18den NOVEMBER, 1826. N. 46

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W M Lee

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Nademaal wÿ, bÿ missive van Zÿne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, dd. 13den Junÿ dezes Jaars La. J. No. 88 k. ontvangen hebben een besluit van Zÿne Majesteit den Koning van den 10den der voorgaande maand Mei, La. A. 11, nopens de daarstelling van een nieuw muntstelsel voor deze kolonie; zoo is het dat, bÿ het geven van publiciteit aan het gemelde koninglÿk besluit hetwelk van den volgenden inhoud is

---

Kopÿ.

10den Mei 1826 La. A. 11.

No.

Wÿ WILLEM, bÿ de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Overwegende, dat het thans bestaande muntstelsel op *Curaçao* en onderhoorige eilanden, geen vast beginsel tot grondslag heeft en dat hetzelve aan vele wisselvalligheden is blootgesteld, zoo wel in het nadeel der koloniale kas als van de ingezetenen dier kolonien.

Willende tot verbetering van dien stand van zaken, in het belang der kolonie, verordeningen daarstellen, gegrond op het beginsel van overeenstemming met het muntstelsel, hetwelk in het Moederland in werking is.

Gezien de geheime rapporten van onzen Minister voor de Marine en Kolonien, van den 19den April jl. La. J. No. 37 k en van den 6den dezer La. J. No. 55 k.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1.

Met den 1sten Januari 1827, zal het Nederlandsche Muntstelsel, zoodanig als hetzelve bÿ de wet van den 28sten September 1816 (: Staatsblad No. 50:) voor het Moederland is vastgesteld, op *Curaçao* en onderhoorige eilanden worden in werking gebragt; zullende dierhalve de standpenning aldaar zÿn de Nederlandsche gulden met deszelfs onderdeelen, namelÿk zilveren stukken van *vÿftig*, *vÿfentwintig*, *tien* en *vÿf centen* en koperen stukken van *een* cent en van *een halven* cent, en zal de voornoemde standpenning verdeeld in *honderd centen*, de eenheid van berekening zÿn in alle handelingen van of met het gouvernement.

Art. 2.

Van en met den 1sten Januari 1827 zal de waarde der navolgende munten op *Curaçao* en onderhoorige eilanden thans gangbaar zÿn als:

de *vÿfde deelen van den ronden Spaanschen daalder*, of *drie reaal stuk*,
Vÿftig Centen.
de *Curacaosche Stuiver*,
Twee en een halve Cent.

Art. 3.

Van en met den 1sten Januari 1827 zullen op *Curaçao* en onderhoorige eilanden niet meer gangbaar zÿn de in 1821 in omloop gebragte *realen of schellingen*, de *realen* of *oude Deensche schellingen, de derde deelen van den Spaanschen Daalder* en de stukken van *drie en een halve reaal.*

Art. 4.

De bÿ het voorgaande artikel vermelde vreemde muntspecien zullen na den laatsten December 1826 door het gouvernement der kolonie niet anders dan tegen derzelver innerlÿke of wezenlÿke waarde worden aangenomen; zullende de alzoo ingetrokkene specien als billioen herwaarts gezonden worden.

Art. 5.

De Curaçaosche stuivers, welke, in het tÿdvak tusschen de bekendmaking van ons tegenwoordig besluit en den 1sten Januari 1827, aan de koloniale kassen mogten worden in betaling gegeven, zullen door het gouvernement niet weder worden uitgegeven, voor den 1sten Januari 1827, en als dan, zoo wel bÿ ontvangst, als bÿ uitgave, bÿ de Gouvernements kassen, tegen de waarde van 2 1-2 centen in Art. 2 bepaald worden berekend.

Art. 6.

Van en met den 1sten Januari 1827 zullen bÿ de koloniale kassen op *Curaçao* en onderhoorige eilanden in betaling worden aangenomen en binnen de kolonie als gangbaar worden verklaard, de navolgende vreemde muntspecien als:

a. de *Spaansche pilaar-daalder*, tot *twee guldens, vÿftig cents* (*f* 2. 50.)

b. de *gouden en zilveren Spaansche munten* welke in eene vaste verhouding staan tot den voornoemden Spaanschen daalder, naar evenredigheid van den sub *a* omschreven maatstaf.

c. de *oude Portugeesche gouden Johannissen*, tot *honderd zeven en veertig cents* (**147**) per Nederlandsch wigtje, gelÿk staande aan 226 centen per een Engelsch Trooish.

Art. 7.

Geene andere vreemde specien zullen bÿ het Gouvernement worden aangenomen, ten zÿ wÿ daartoe nader mogten goedvinden de vergunning te verleenen, als wanneer de verhouding derzelve tot den standpenning tevens door ons zal worden vastgesteld.

Art. 8.

Van en met den 1sten Januari 1827 zullen de Gouvernements boeken en die van alle openlÿke administratien in *Guldens en Centen* worden gehouden, en zullen de op den laatsten December 1826 bÿ dezelve openstaande saldo's, op nieuwe rekening in *Guldens en Centen* moeten worden overgebragt in de verhouding van een *Pezo van achten*, waarin die boeken thans gehouden worden, tot een gulden, drie en dertig en een derde centen. (*fl.* 33. 1-3.)

Art. 9.

Van en met den 1sten Januari 1827 zullen in handelingen tusschen partikulieren en het gouvernement, de sommen in geene andere specien worden uitgedrukt dan in *Guldens* en *Centen*, en zullen ook van dien tÿd af, in alle geregtelÿke transporten of obligatien, de sommen in Nederlandsche Guldens uitgedrukt moeten zÿn.

En is onze Minister voor de Marine en Kolonien belast met de uitvoering dezes.

Gegeven in 's Gravenhage den 10den Mei des jaars 1826, het dertiende van onze regering.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den Koning,
(get) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretarÿ,
(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor copÿ conform,
De Secretaris Generaal bÿ het Ministerie voor Marine en Kolonien,
(w. g.) ASMCZ, loco sec. gen.

door ons, ter geregelde uitvoering van hetzelve, onverminderd alle zoodanige verordeningen en bepalingen welke door den Raad van Policie mede tot dat einde zullen worden gemaakt, noodig en dienstig is geoordeeld te bepalen zoo als hierbÿ wordt bepaald:

1. Dat alle betalingen hoe ook genaamd dewelke, ten gevolge van aangegane contracten, huur of anderszins uit de koloniale kas geschieden, van en met den 1sten Januarÿ 1827 zullen worden gedaan in de verhouding van een gulden drie en dertig en een derde centen Nederlandsch *fl* 33 1-3 tot eene pezo van achten.

2. Te bepalen dat het koloniale port hetwelk volgens de bestaande wet betaald wordt, van den 1sten Januarÿ 1827 af aan zal zÿn zestien centen Nederlandsch in stede van een reaal of zes stuivers Curaçaosch.

3. Dat na ultimo November dezes Jaars alle aankoopingen van Gouvernements wege met contant geld zullen moeten geschieden, en dat al het verschuldigde bÿ het Gouvernement tot ultimo dier maand, benevens de bedragen van leverancien die krachtens bestaande contracten in den loop der maand December nog gedaan worden, op den laatsten dag van die maand moeten worden afbetaald, op dat alzoo alle rekeningen en vorderingen ten laste van het Gouvernement met den 1sten Januarÿ 1827 mogen aangezuiverd en vereffend zÿn; zullende al de genen die na ultimo November vorderingen tegen het Gouvernement mogten hebben, waarvoor geene ordonnancien zullen zÿn afgegeven, derhalve de rekeningen daarvan uiterlÿk op den 20sten December ten kantore van den Raad Contrarolleur der financien moeten inleveren om ordonnancien voor de bedragen daarvan te bekomen, met verdere bepaling dat de vorderingen der zoodanigen die in gebreken mogten zÿn gebleven de rekeningen daarvan binnen den voormelden tÿd in te leveren, of mogten verzuimd hebben de daartevoren of daarna afgegevene ordonnancien op de koloniale kas, uiterlÿk op den 28sten daaraanvolgende, aldaar ter betaling te vertoonen, daarna in die maand niet meer zullen aangenomen of vereffend worden, maar zal de aanneming en vereffening daarvan, zoo mede van de vorderingen spruitende uit gedane leverancien tot ultimo van die maand welke op dien dag onbetaald mogten zÿn gebleven, in het volgende Jaar 1827 niet anders geschieden dan in de verhouding van eene pezo van achten tot een gulden drie en dertig en een derde centen.

4. Dat, vermits het Gouvernement al de vorderingen tegens hetzelve met het einde der maand December dezes Jaars behoort aantezuiveren en daartoe zal benoodigd zÿn de uitstaande gelden van de koloniale kas die op ultimo der gemelde maand zullen verschuldigd en betaalbaar geworden zÿn, die uitstaande gelden derhalve uiterlÿk op den 20sten December moeten worden afbetaald wanneer dezelve vroeger hadden moeten betaald worden, maar daarna betaalbaar geworden zÿnde als dan op den betaaldag, ten einde het Gouvernement over de bedragen daarvan zal kunnen beschikken ter vereffening van de vorderingen tegen hetzelve en zich niet in de

verpligting moge bevinden andere middelen daartoe te beramen en aantewenden die aan hetzelve schade zouden kunnen veroorzaken; alwaarom het Gouvernement aan zich voorbehoudt om, ingeval het zich, door nalatigheid van deszelfs debiteuren in de tÿdige voldoening van het verschuldigde aan de koloniale kas, in de noodzakelÿkheid mogt bevinden van toevlugt te nemen tot middelen die blÿken mogen aan hetzelve schade veroorzaakt te hebben, die schade op deszelfs debiteuren te verhalen.

5. Aan de ingezetenen toetestaan om van den 2den tot den 8sten Januarÿ 1827 de gangbaar blÿvende gekapte zilveren stukken van vÿftig centen ieder alhier te lande ten kantore van den Hoofd Ontvanger, op het eiland Aruba bÿ den Ontvanger aldaar en op Bonaire bÿ den Commandeur, voor stukken van vÿf en twintig centen, als mede voor centen en halve centen te verwisselen, om alzoo klein geld tot hun gerÿf te bekomen.

6. Te bepalen dat de bÿ het 3de artikel van het voorzeide Koninglÿk besluit ongangbaar verklaarde Curaçaosche en Deensche realen of schellingen van zes stuivers het stuk, vierde en derde stukken van den Spaanschen daalder, namelÿk van een en twintig en dertig stuivers respectivelÿk, gedurende de maand Januarÿ des jaars 1827, alhier te lande ten Kantore van den Hoofd Ontvanger, op het eiland Aruba bÿ den Ontvanger aldaar en op Bonaire bÿ den Commandeur, voor gangbaar geld zullen kunnen verwisseld worden tegen derzelver innerlÿke of wezenlÿke waarde in de verhouding van acht en veertig stuivers Curaçaosch tot een gulden drie en dertig en een derde centen; zullende na ultimo Januarÿ geene inwisseling daarvan meer in de koloniale kas mogen geschieden.

7. Te verklaren dat de bÿ artikel 6 van Zÿner Majesteits hiervoren gemeld besluit gangbaar verklaarde oude Portugesche gouden Johannissen geene anderen zÿn dan de gestempelde, dewelke bÿ onze publicatie den 23sten Januarÿ gearresteerd en den volgenden dag uitgevaardigd, gangbaar zÿn gesteld.

Gedaan op Curaçao den 31sten October 1826, het dertiende Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den November daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het, ten gevolge van een besluit van Zÿne Majesteit den Koning van den 10den Mei 1826 La A. 11, nopens de daarstelling van een nieuw muntstelsel vóór deze kolonie en de invoering daarvan in dezelve met den 1sten Januarÿ 1827, noodig is de bedragen van alle lands regten, belastingen, imposten en middelen, als mede van emolumenten en legessen en van geldboeten gelÿk ook de prysbepalingen van vleesch en brood die bÿ onderscheidene daaromtrent bestaande wetten, reglementen en tarieven zÿn bepaald in guldens en centen overtebrengen, zoo is het, dat wÿ, naar aanleiding van en overeenkomstig het bepaalde bÿ het 8ste artikel van het voormelde koninglÿk besluit en op grond van de dienaangaande verkregene inlichting, geoordeeld hebben te moeten bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald om van en met den 1sten Januarÿ 1827 te worden nagekomen; als:

1. Dat de tarieven op den impost van het klein zegel en van emolumenten en legessen voor de daarop genoemde ambtenaren en andere gekwalificeerde personen dewelke in de respective daarvan bestaande reglementen zÿn vervat, door anderen zullen vervangen worden.

2. Dat op de tarieven en wetten van en nopens alle regten, belastingen, imposten en middelen gelÿk ook op de tarieven van emolumenten en legessen voor de beambten op de eilanden Bonaire en Aruba, dewelke provisioneel door anderen niet vervangen worden, de sommen wel in pezos van achten zullen blÿven, maar dat de berekening en betaling van die regten, belastingen, imposten, middelen, legessen en emolumenten zullen geschieden in de verhouding van eene pezo van achten tot eene gulden drie en dertig en een derde centen.

3. Dat alle bereids in pezos van achten bepaalde boeten in gelÿke verhouding van eene pezo tot eene gulden drie en dertig en een derde centen zullen staan.

4. Dat omtrent de prÿzen van brood en vleesch diezelfde voormelde verhouding zal worden in acht genomen, in voege dat voor het brood hetwelk een reaal zoude gekost hebben, zestien en een halve centen zullen worden betaald; en dat de hoogste prÿzen van het vleesch zullen zÿn, als volgt:

Rundvleesch voor het beste stuk,

	het pond	. .	ƒ 0 ,, 50
Schapen do.	,,	do.	0 ,, 41 1-2
Varkens do.	,,	do.	0 ,, 27 1-2
Schildpad do.	,,	. . . . .	0 ,, 27 1-2

5. Dat niemand zal verpligt zÿn, in betalingen van en boven de som van een honderd guldens, meerder dan een tiende gedeelte der som, aan stukken van twee en een halve centen, een cent of halve cent te ontvangen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 31sten October 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den November daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Nademaal het aan Zÿne Majesteit den Koning behaagd heeft, bÿ besluit van den 10den Julÿ dezes Jaars La. U. 16, te bepalen dat de haven van Curaçao van en met den 1sten Januarÿ 1827 zal open zÿn voor de vaart en handel van alle natien en dat er geene inkomende noch uitgaande regten van goederen of last—of tonnen gelden van de schepen zullen gevorderd worden, maar dat de vaartuigen alleen onderhevig blÿven aan zoodanige lasten welke voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen zullen noodig geoordeeld worden daartestellen; en dat er door het Gouvernement dezer eilanden een toezigt kan worden daargesteld opzigtelÿk die goederen welke voor de consumtie aan het regt van impost of accÿns onderhevig zullen gesteld worden, overeenkomstig de dienaangaande te makene bepalingen en reglementen.

En vermits het voormelde Koninglÿk besluit door Zÿne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien met eene missive van den 12den Julÿ ll. L. J. No 120 k, aan ons is toegezonden om hetzelve in werking te brengen, tegelÿk met de daarstelling der hiervoren bedoelde bepalingen die in den Raad van Policie zÿn gearresteerd en aan welke gezamelÿk met deze publiciteit zal worden gegeven.

Zoo wordt hierbÿ aan het gemelde Koninglÿk besluit publiciteit gegeven; luidende hetzelve als volgt:

Kopÿ.

La. U. 16.

Wÿ WILLEM, bÿ de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

In overweging genomen hebbende dat het voor de wederkeerige belangen van het Moederland en van het Eiland *Curçaao* hoogst belangrÿk is, dat de gezegde Kolonie tot eene geheele vrÿe Haven worde verklaard.

Gezien de rapporten van Onze Ministers voor de Marine en Kolonien en van Buitenlandsche zaken.

Hebben besloten en besluiten.

Art. 1.

De haven van Curaçao zal van en met den 1sten Januarÿ 1827 open zÿn voor de vaart en handel van alle Natien.

Art. 2.

Geene inkomende noch uitgaande regten van de goederen of last of tonnengelden van de schepen zullen gevorderd worden. De vaartuigen blÿven alleen onderhevig aan zoodanige lasten, welke voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen zullen noodig geoordeeld worden daar te stellen.

Art. 3.

Bÿ het binnenkomen der haven zal het Gouvernement van *Curaçao* een toezigt kunnen daarstellen, opzigtelÿk die goederen, in de schepen zich bevindende, welke voor de Consumtie aan het regt van impost of accÿns onderhevig zullen gesteld worden; zullende echter de bepalingen en reglementen dienaangaande tot grondslag moeten hebben de minst mogelÿke verhindering van het vrÿe vertier

Art. 4.

De bÿ het vorige artikel bedoelde bepalingen en reglementen zullen door den Gouverneur van *Curaçao* worden opgemaakt, na daaromtrent het gevoelen van den Raad van Politie te hebben gehoord en met den 1sten Januarÿ 1827 onder onze nadere goedkeuring in werking worden gebragt.

En is onze Minister voor de Marine en Kolonien belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan onze Ministers van Buitenlandsche en Binnenlandsche zaken, aan onzen staatsraad Administrateur der Directe belastingen, in en uitgaande regten en accÿnsen, en aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie en narigt.

Gegeven te 's Gravenhage den 10den Julÿ des Jaars 1826, het dertiende van onze regering.

(w. g.) WILLEM.

Van wege den Koning,

(w. g.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK,

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats Secretarÿ,

(w. g.) H. L. ELIAS SCHOVEL.

Voor kopÿ konform,

De Secretaris Generaal bÿ het Ministerie van Marine en Kolonien,

(get.) QUARLES VAN UFFORD.

Marine en Kolonien.

En krachtens en ten gevolge van hetzelve besluit, bÿ deze verklaard: dat niet alleen alle inkomende en uitgaande regten van goederen en last—of tonnen gelden van schepen, maar ook de bestaande belasting op de schepen onder de benaming van Haven en Placaat gelden, zoo mede alle legessen op de in en uitklaring en op het lossen en laden van schepen met den laatsten dag der aanstaande maand December dezes Jaars voor vervallen en afgeschaft worden gehouden, op dat alzoo van en met den eersten Januarÿ 1827 de vaartuigen aan geene andere lasten dan die welke voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen zullen worden noodig geoordeeld, en de consumtive goederen aan geene andere belasting dan eenen impost op de consumtie daarvan zullen onderhevig zÿn, overeenkomstig de hiervoren bedoelde in den Raad van Policie gearresteerde bepalingen.

Gedaan op Curaçao den 16den November 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Uit aanmerking dat het uithoofde van de daargestelde verordeningen en bepalingen, ten gevolge der vrÿverklaring van de haven dezer kolonie, al dadelÿk noodig

was voorziening te maken omtrent de Waag, doordien dezelve, wegens het wegvallen van Waagregten en de daarmede in verband staande emolumenten, die uit de ontlading van schepen voortvloeiden, na het einde dezes Jaars niet op den tegenwoordigen voet zoude kunnen blyven bestaan.

Hebben wy noodig geoordeeld :

1. De Waag en de klerken by dezelve van en met den eersten January 1827 onder de directie en administratie en de onmiddelyke orders van den HoofdOntvanger te stellen.

2. Den Hoofd Ontvanger te belasten met de invordering en verantwoording van die inkomsten van de Waag, dewelke by besluit des Raads van Policie van heden ten behoeve der Koloniale Kas zyn vastgesteld.

3. Den Eersten klerk ter Secretary van den Raad van Policie, dewelke thans nog met de waarneming der pligten en werkzaamheden van Waag en Rooimeester belast is, met ultimo der maand December dezes Jaars van de verdere waarneming van het Waagmeesters ambt te ontlasten en denzelven na dien tyd eeniglyk met de function van Rooimeester, waarby de meeting van vaartuigen provisioneel verbonden blyft, belast te laten.

Gedaan op Curaçao den 16den November 1826, het dertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Nademaal het aan Zyne Majesteit den Koning by besluit van den 10den July dezes Jaars La. U 16. nopens het open stellen der Haven van dit eiland en de afschaffing van inkomende en uitgaande regten als mede van tonnen-of-last gelden, behaagd heeft te gelasten : dat de vaartuigen alleen onderhevig blyven aan zoodanige lasten welke voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen zullen worden noodig geoordeeld, en dat er bepalingen en reglementen zullen worden daargesteld opzigtelyk die goederen welke voor de consumtie aan het regt van impost of accyns onderhevig zullen gesteld worden.

En naardien wy, by een ander koninglyk besluit van denzelfden voormelden datum La. V 16, ons gemagtigd vinden tot het daarstellen en het voorloopig, met den 1sten January 1827, onder Zyner Majesteits nadere goedkeuring in werking brengen van een financieel plan, strekkende om zoo veel mogelyk het deficit der koloniale kas te bestryden hetwelk door het wegvallen der inkomende-en-uitgaande regten en daarmede in verband staande inkomsten, ten gevolge van het vry verklaren der haven dezer kolonie kan verondersteld worden in de eerste tyden te zullen veroorzaakt worden.

Zoo is het dat wy, na rype overweging, ter voldoening aan den voormelden koninglyken last en ter bereiking van het by het daar te stellen financieel plan voorgestelde doel, hebben noodig geoordeeld vast te stellen, zoo als hierby, onder Zyner Majesteits nadere goedkeuring wordt vastgesteld om met den eersten der maand January van het aanstaande Jaar 1827 in werking te worden gebragt ; namelyk :

1. Dat de belasting voor de veiligheid en het behoud van schip en goederen binnen deze haven zal zyn, als :

voor schepen van 10 tonnen en daar onder	ƒ 10 00
„ do. boven 10 en tot 20 tonnen	„ 20 00
„ do. do. 20 „ 40 do.	„ 40 00
„ do. do. 40 „ 60 do.	„ 60 00
„ do. do. 60 „ 80 do.	„ 80 00
„ do. do. 80 „ 99 do.	„ 90 00
„ do. van 100 tot 150 do.	„ 100 00
„ do. boven 150 tonnen - -	„ 150 00

Schepen die in Nederland t'huis behooren en van daar aankomen zullen aan deze belasting niet onderhevig zyn.

2. Dat de accyns van wynen en andere soorten van dranken zoo veel zal zyn als dezelve bepaald en gesteld is op het hierby sub La. A gevoegde tarief, hetwelk vervangen zal het thans nog bestaande tarief van accynsen, gearresteerd by koninglyk besluit van den 20sten Mei 1818 No. 20 en op den 3den Augustus deszelven Jaars alhier gepubliceerd.

3 Dat er een impost op de consumtive goederen zal worden geheven, overeenkomstig het mede hierby sub La. B gevoegde tarief van impost op de consumtie van dusdanige daarop vermelde goederen.

4. Dat de bestaande belasting van Hoofd en-Familie geld afgeschaft, en in stede daarvan een hoofd geld alleen van slaven, zonder onderscheid van ouderdom en dus van alle zoo oud als jong zonder eenig aftrek geheven zal worden ; namelyk :

voor slaven behoorende aan eigenaren van plantagien, tuinen, of gronden gelegen buiten het stads district, pleisier tuinen uitgezonderd, ieder ƒ 0 25

en

voor alle andere slaven „ 0 50

5. Dat er eene belasting op vaste goederen en eigendommen zal worden gelegd dewelke wel hierby gesteld wordt op een half ten honderd van de waarde of koopschatten dier goederen en eigendommen, doch welke in het vervolg, naar gelang der meerdere of mindere behoefte der koloniale kas, tot een ten honderd zal mogen worden verhoogd tot vinding van eenig deficit hetwelk by het einde van een Jaar of eerder, mogt bevonden worden ontstaan te zyn ; of wel ook verminderd worden by aldien de koloniale financie zulks zal toelaten.

6. Dat de lading van elk binnengekomen schip, zoo als voorheen, ter secretary van den Raad van Policie, zal worden aangegeven op een door den schipper onderteekend en op zegel geschreven manifest, volgens het hierby gevoegde model sub La. C, welk manifest binnen vier en twintig uren ter gemelde secretary bezorgd en de by artikel 1 bepaalde som gelyktydig aldaar betaald zal worden.

7. Dat er tot ontlading van eenig schip maar een generaal permit van den Hoofd Ontvanger zal benoodigd zyn, hetwelk zal verleend worden by de inlevering van een afschrift van het ter Secretary voormeld bezorgde manifest, hetwelk aldaar onverwyld aan den schipper zal worden ter hand gesteld. By aldien er goederen daarop vermeld staan welke aan accyns by de maat onderhevig zyn, doch anders niet, zal dat verkregen afschrift eerst ten Accyns kantore moeten vertoond worden ter bekoming van het visa van den Accyns Meester alvorens op het Hoofd Ontvangers Kantoor gebragt te worden om daarop het generaal permit tot ontlading te verkrygen.

Van het voormelde manifest zullen er vervolgens, doch dadelyk na de uitreiking van het eerste afschrift aan den schipper, drie afschriften worden gemaakt om door den Opper visitateur afgehaald en respectivelyk ter Gouvernements Secretary, Fiscalaat en ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien bezorgd te worden. Ingeval hetzelve goederen bevat die aan accynsen onderhevig zyn, zal er extract daarvan, voor zoo ver de accyns goederen betreft, op gelyke wyze aan den Accyns Meester worden bezorgd.

8. Na dat het generaal permit ter ontlading verkregen is, vermag de ontlading aanvang te nemen het zy dat er al of niet iemand tot het houden van toezigt daarover gesteld is, hetwelk aan het Gouvernement zal vrystaan te doen, ofschoon het vaartuig geen accyns of consumtive goederen ingeladen mogt hebben, aangezien dat toezigt geene kosten aan schip of lading zal of mag veroorzaken en zulks, wanneer het Gouvernement het noodig oordeelt, even zoo kosteloos aan schip en lading moet geschieden als alle andere zaken betreffende de in-en-uitklaring, lossen of laden van schepen en goederen.

9. Dat er tot de inscheping van goederen, (buskruid en wapenen uitgezonderd,) geen permit vereischt, aangezien het aan elk zal vrystaan om zonder eenig toezigt van Gouvernements wege, of vooraf bekomen permit daartoe, zyn schip af te laden of goederen intescheping ; edoch ten opzigte van buskruid en wapenen welke in 'sLands Magazynen worden bewaard zal er permit tot het uitnemen ter inscheping daarvan op de bepaalde wyze noodig zyn.

10. Dat er by het voorgenomen vertrek van eenig schip, een op zegel geschreven en door den schipper onderteekend manifest der lading van hetzelve volgens het hierby gevoegde model sub La. D. als voorheen, ter Gouvernements secretary zal worden bezorgd, waarop een zoo genaamd fortpas wordt verleend hetwelk vereischt wordt ter vertooning aan de militaire Hoofd wacht by het uitzeilen van het vaartuig na de gewone monstering.

Een afschrift van dat manifest zal er van de Gouvernements secretary aan het Hoofd Ontvangers kantoor worden bezorgd, zonder dat zulks eenigermate de uitreiking van het fortpas zal of mag vertragen, doordien de bezorging van dat afschrift den schipper geenzins aangaat en denzelven daarom op geenerlei wyze eenig oponthoud, waar het ook zyn moge, vermag te veroorzaken.

11. Dat de opper visitateur behulpzaam moet zyn aan de schippers van ingekomen en vertrekkende vaartuigen in de bezorging van hunne manifesten en in het verkrygen zoo van het generaal permit ter ontlading als van het fort pas en vertooning van het laatste aan de militaire Hoofd wacht. Byaldien het aan de schippers by hunne aankomst of vertrek niet mogt gelegen vallen de manifesten in persoon ter voormelde Secretaryen te bezorgen en de Reeders of consignatarissen van vaartuigen het mogten verkiezen den Opper visitateur alleen daarmede te belasten, zal die ambtenaar, na dat het manifest aan hem zal zyn ter hand gesteld, al dat gene bewerkstelligen hetwelk hiervoren is bepaald.

12. Dat alle bestaande verordeningen op het in en uitklaren als mede op het lossen en laden van vaartuigen welke met de hiervoorgaande bepalingen strydig zyn, voor vervallen worden gehouden.

13. Dat de impost op de consumtive goederen welke lager is gesteld dan dezelve anderszins zoude behooren te worden gesteld, betaald zal worden door de genen die de daaraan onderhevig zynde goederen hebben ingevoerd of de genen voor dewelke die goederen, volgens het manifest, zyn aangebragt ; het zy dat die goederen, al of niet, geheel of ten deele in de kolonie geconsumeerd of wederom uitgevoerd worden ; ende zulks tot vermyding van alle maatregels en verordeningen die anderszins noodzakelyk zouden zyn by het laden van schepen en die daaraan of aan den handel in het algemeen, tegen de bedoelingen van het Gouvernement en welligt tot nadeel van de belanghebbenden, vertraging, verhindering of belemmering zouden veroorzaken, doch welke alle door de voormelde wyze van betaling van dezen impost geheel en al voorgekomen en uit den weg geruimd worden, en alzoo de aflading van vaartuigen of inscheping van alle goederen geheel en al vry en onverhinderd, zonder eenig toezigt van Gouvernements wege, zal mogen geschieden of zonder dat iemand gevaar loopt om in moeyelykheden te geraken wegens onachtzaamheid of verzuim in het doen van opgaven of nakomen van anderszins noodige formaliteiten die thans vermeden worden.

14. Dat alle goederen aan den impost op de consumtie onderhevig, dewelke by derzelver invoer tot wedervervoering zyn aangegeven in hetzelfde vaartuig waarin dezelve zyn ingevoerd moeten uitgevoerd worden binnen den tyd van veertien dagen ; zullende dezelve niet vermogen ontscheept te worden dan na vooraf bekomen verlof van den Gouverneur, hetwelk in byzondere gevallen alleen zal worden verleend en wel namelyk : wanneer de ontlading noodzakelyk is tot reparatie van het vaartuig of om eenig andere gewigtige reden ter beoordeeling van den Gouverneur. Alle andere goederen behoeven niet tot weder uitvoering aangegeven te worden, aangezien de eigenaar daarmede naar goedvinden vermag te handelen.

15. Dat aangekomen vaartuigen die niet langer dan vier en twintig uren in de haven vertoeven, de by artikel 1 bepaalde belasting niet zullen betalen ; echter langer dan vier en twintig uren en niet meer dan acht dagen vertoevende zonder goederen ontscheept of ingeladen te hebben als dan de helft, edoch in dien tusschen tyd goederen ontscheept of ingeladen hebbende, zal de

---

Zie verder het vervolg van dit Nummer.

JAMAICA, Oct. 16.

We have received private letters from St Jago de Cuba to the 9th inst. and derive the following information from them.

"The Spanish squadron consisting of one line of battle ship, 5 frigates, and two sloops of war sailed from the Havanna on the 28th of August, on a cruise, on the 7th ult. they encountered a heavy gale on the north side of Cuba, when one sloop of war was dispersed from the fleet on the 15th off the north east end of the island, they fell in with a violent hurricane which lasted for nearly 18 hours, during which the line of battle ship sprung her fore mast and carried away her jib boom—two of the frigates were completely dismasted and a frigate and a sloop of war were supposed to have foundred, as they disappeared shortly after the gale commenced.

The fleet went into Baracoa, and the Calsida frigate came into St. Cuba to refit, she carried away her yards, and sprung her bowsprit—she landed 60,000 dollars to pay the troops, and will proceed to the Havanna in 10 days.

FROM 'EL COLOMBIANO.'

Caracas, November 1.

ACT OF GUAYAQUIL.

In the city of Guayaquil on the 28th of August, 1826.—16th year of independence, at a meeting in the town hall, at which were present the Intendant and Commander in Chief of the Department, and the principal part of the inhabitants. The Intendent proceeded to read a document, setting forth the object of the meeting, which was as follows:—That the late news received in this capital has caused sincere concern to the inhabitants, and produced that agitation so naturally resulting from great impending evils. That on this account all the respectable citizens had decided on calling a meeting of the people, in order that each person should explain his sentiments and wishes, in a full and lawful assembly, and that their remedy might be therein resolved on, by a resolution founded on the indestructible basis of public opinion. That this plan was best suited to conciliate the interests, thoughts, and affections of all parties: to give that tranquility, so necessary for the preservation of the department, and preserve it in short from all the horror of anarchy, so inseperable from a similar state of agitation. The Intendent pointed out the danger arising from the example of disorder and civil war, which had unfortunately been introduced into several parts of the Republic; that these examples could not fail to be imitated by the untimely adoption of those very measures which badly directed, might bring misfortune on the people, but well combined, would insure to it, the enjoyment of happiness and good order. He further stated, that on observing the unanimous wish of the people, for a public meeting, he could not do otherwise than follow the wish of the department; that with this object he had summoned thereto, all the public authorities in order that they might contribute to the celebration of this act, and at the same time deliver their opinions and preserve order. He concluded by requesting that the meeting would observe the utmost circumspection, in order that its decision might be unclouded by passion and imprudence.

The greater part of the citizens addressed the meeting in rotation, and after an accurate analysis of the state of the country, and of the elements which compose it, they agreed unanimously on the principal points contained in the resolutions. The people approved the basis of the project with shouts of joy, and sanctioned the act in the following terms:

The Department of Guayaquil in full assembly of its public authorities and respective corporations, has carefully examined the following propositions, in order to come to a decisive resolution respecting its future fate:

First; that according to well authenticated intelligence, the government of Spain has added seven thousand troops to the fifteen thousand already in Cuba, and has decreed that they be encreased by an addition of eighteen thousand more:(1) that the Spanish squadron at that island, already superior to ours, has been reinforced by a line of battle ship and five frigates, and that some more vessels were about to sail from the Peninsula, and amongst them another line of battle ship and three frigates.(2) That a part of this squadron cruizes on our coasts, blockades our ports, effects disembarkations on our coasts, plunders the country, interrupts our commerce, intercepts our correspondence, and in short wars against us, threatening still greater evils, with greater forces (3)

That the continued obstinacy of our enemy precludes all accomodation, and communication with the Americas. That he has lately refused the mediation of certain respectable government for bringing the war to a conclusion, assuring them of his unalterable resolution to continue it That he is now making the greatest sacrifices for this purpose, and that when once these imposing forces be concentrated, there can be no doubt of the attack which the Republic will have to sustain. Under these circumstances, the department of Guayaquil believes the Republic threatened from without, more seriously than it ever has been; and that it is on the point of entering into a contest, with forces very superior to those by which we have been hitherto invaded. That it therefore becomes necessary to concentrate itself, and prepare for war, a war which cannot fail to be fatal, if the utmost energy be not displayed; and more especially if a peculiarly vigorous authority be not created; and that may revive the necessary elements of our regeneration.(4)

The foregoing reasons possess double force, on examining the internal state of the Republic; and however painful the picture may be in the patriotic contemplation of the department, it must be given to the world as a justification of its conduct, and as occasioning a policy alike frank and well intentioned. The department of Venezuela already in arms,(5) has declared itself decidedly against the present system of the Republic, and according to the expression of the warrior who commands it, "he has drawn his sword to establish a system that may combine all interests, and suitable to the elements which surround us"(6) The eastern sections of that country have been proclaimed under martial law, and have firmly protested against the views of their neighbours.(7) Magdalena contains in its bosom the elements of a dreadful combustion, which are about to explode in consequence of these various movements. In Panama, pretensions exist, which will be carried into effect the moment a division of territory takes place. The central provinces are distracted by opposite opinions, interests, and passions. The government itself, surrounded by contending opinions, *appears resolved to enter into an armed contest*,(8) although all circumstances tend to prove that the disunion is general, and when in fact no party exists which can justly be called national. The South of the Republic has already made known by its meetings and public documents, the conflicting interests which agitate it, and we should deem it on the brink of anarchy, were not the patriotism of its inhabitants so well established.

In this situation Guayaquil deems all the elements of evil revived and rapidly unfielding themselves throughout the country.(9) The people are a prey to disorder, and the provinces every where disunited. However one party may seek to fascinate the rest, and represents the Republic as safe, this is scarcely probable, when we behold the people agitated, divided amongst each other, and some of them already in arms; when the inefficacy of our institutions are well proved, and when the general wish is for their *reform*.(10) Moreover no two opinions, no two interests unite in one way of thinking.(11) Our generals, our politicians, our leaders of the revolution, all disagree; in short, the elements of destruction encrease around us, and multiply in the atmosphere of disorder.(12)

When all these evils are the result of our institutions, and of an enormous system, and when they have developed themselves under the influence of the constitutional government, and brought us to our present state, it would be an absurdity to expect their remedy from the same hand that inflicted them. A great and extraordinary resource becomes necessary (13) The national convention has become a matter of imperious necessity; and neither the existing government, nor the Congress itself can decree it (14) Under these circumstances, the people alone, can in the exercise of their sovereignty, supply these deficiencies; and therefore Guayaquil deeply impressed with all herein stated has resolved:

First. To consign, as it does from this moment, by a primitive act of sovereignty, the exercise of that sovereignty in the hands of the Father of the Country—of Bolivar—who is the centre of all arts.

Secondly. The Liberator shall, in virtue of these dictatorial faculties, and as his wisdom may prompt, charge himself with the destinies of the country,(15) until he shall have saved it from the shipwreck with which it is threatened.

Thirdly. Once free from its danger, the Liberator *may*(16) convoke the grand Columbian convention, that shall definitively fix the system of the Republic, whilst Guayaquil pronounces itself before hand, in favor of the Bolivian Code.

Fourthly. That a copy of this act be transmitted to his excellency, in order that he may be pleased to admit the wishes of the department, and charge himself with its destinies, giving at the same time to these resolutions, all the solemnity and publicity worthy of a primitive act of sovereignty.

Fifthly. That it be circulated in all parts of the Republic, inviting each to adopt this measure, as the only means of regeneration which the genius of happiness can present us; and that it be *made known* to the Executive of the Republic for his information.

Sixthly. Until his excellency arrives in this department, and takes charge of the Dictatorship, the existing authorities shall continue; preserving at all cost, and by means of the present system, the public tranquility, until His Excellency dictates his will.

The Department of Guayaquil, in resolving to sustain this agreement, thinks that it fulfils a sacred duty of nature and policy; and delivers itself into the hands of its Redeemer.

These resolutions were unanimously agreed to, amidst exalted transports of enthusiasm, and the undermentioned authorities and citizens signed it.

Here follow the signatures.(17.)

---

(1) This indeed is news to us. *Forty thousand Spanish troops*, thus at our very doors as it were since August last, and we in shameful ignorance of so interesting an event!

(2) Good again! A squadron already superior to what ours was in Carthagena in August last, and in addition thereto, two line of battle ships and eight frigates! "*Marry! these be reasons!*"

(3) And all this be it remembered, in August, or rather in July last, and the Republic of Colombia still in existence! Seriously however, one important reflection presents itself on perusing this recapitulation of imaginary dangers, and it is this—that the conduct of Venezuela is hereby admitted to be an insufficient motive for this act, in as much as we find such gross invention had recourse to, in order to justify it. If the summary of evils here recorded, be as all the world knows them to be, fictitious, this act ceases to be the result of necessity, and becomes a measure of choice on the part of Guayaquil! What volumes are comprehended in this discovery.

(4) We do not disapprove of these precautions, nor deem them altogether unnecessary: but we apprehend that we may consult them without a more *peculiarly vigorous authority* than that which gave us the battles of Boyaca, Barges, Carabobo, and a hundred others. If our constitution is to be set aside whenever a little vigor be required, it is a mere plaything, and should never have been established.

(5) Not a shot has been fired in Venezuela since general Paez reassumed the command in May last: and it is notorious that his efforts are all devoted to the avoidance of this evil, as is well authenticated, both by his conduct and public documents.

(6) The warrior alluded to, drew his sword, (to speak figuratively.) to preserve tranquility, the integrity of the Republic, and the existing order of things until the meeting of the grand convention. If he has in any act falsified this assertion, let Guayaquil prove it. If these hopes are now blasted, it is Guayaquil that has destroyed them, by subverting the existing order of things, withdrawing from the union and denying to the nation, collectively, the faculty of summoning the grand convention.

(7) If we be not egregiously mistaken, this act of Guayaquil will induce them soon to recall that protest, *even to a man*.

(8) Here also if our penetration does not fail us, we think that this act will disarm it; if such indeed were ever the intentions of government.

(9) We know of no country throughout the union so effectually removed, both morally and physically, from these evils, as is Guayaquil.

[10] It is true that the people seek a reform through constitutional means, and little doubt can be had of their having in due time obtained it, had not Guayaquil by this act rendered it more remote than ever. But they do not seek to lay aside their constitution and take another, with all the facility with which a man changes his clothes daily. This is not reform: it as if a man having a faithful servant, but with some failings, should reform by killing him, and taking another. The people wish to behold consistency—centralism on a small territory, or federation on a large one,—a healthy circulation in short, between the heart and the extremities of the body politic.

[11] This is by no means true,—the greater part of Colombia is for a *federal* form of government, on principles of sound rational liberty, and such as we behold already successfully practised by our neighbours. Opinion may not indeed be quite united on this point, although we question even thus much,—but even if so, many motives may exist for deviding it amongst us

[12] This is downright romance, to call it by no coarser name. What however will the Spaniards say of it?

[13] And a most extraordinary one has Guayaquil chosen. If she should even prosper under such a system, we shall not impute it to this *great and extraordinary resource*, but to the concentration of her territory by this dismemberment.

[14] We trust that we have already disproved those sophistries, in a former number of our paper. We will therefore only add, that those who assert that there is no constitutional process by which a people, Congress, and Executive, in short a nation collectively, can assemble a convention of that nation, do not wish that it should be assembled. If moreover the assembly of this body be so *imperiously neccessary*, as is here stated, why does the 3d article of this very act, postpone it *until the country be rescued by a Dictator from the shipwreck which threatens it?*

[15] Of what country? Guayaquil or Colombia?

[16] Or *may not*. Thus it seems, that an authority unrecognized by our constitution, can call into being certain elements of that constitution, whilst the several authorities which it does recognise, are insufficient for the task—admirable logic! Guayaquil politicians should not meddle with these matters.

[17] We discover no love of country in this document, so encouraging to our mortal enemy, and so degrading to us; and this, even had its statements been true; how much less then, nay how much of its opposite, when we know them to be false! Guayaquil is sheltered from the storm she is raising from without: it is Venezuela that will meet its fury—*when the 40 000 Spanish troops, with a navy already superior to ours, and in addition thereto two line of battle ships and eight frigates*, come amongst us.

(Zie Vervolg.)

gemelde belasting ten volle verschuldigd zÿn en betaald worden; maar langer dan acht dagen vertoevende, het zÿ dat er ontscheping of inscheping van goederen, al of niet heeft plaats gehad zal er betaling van die belasting moeten geschieden.

16 Dat het aan den Gouverneur voorbehouden blÿft het regt om bÿ schaarschheid van levensmiddelen van de eerste behoefte of wegens andere gewigtige oorzaken die den vervoer van zoodanige levensmiddelen ongeraden maken, den uitvoer van die bedoelde levensmiddelen, het zÿ geheel of ten deele, te verbieden en daaromtrent zoodanig te handelen als tot welzÿn der kolonie zal worden noodig en raadzaam geoordeeld.

17. Dat de heffing der belasting van het hoofd geld en op vaste goederen en eigendommen, mitsgaders de invordering daarvan, zoo mede alle verdere bepalingen bÿ een afzonderlÿk reglement zullen worden geregeld en daargesteld.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den November 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Bylage La. A. der Publicatie dd 16den November 1826 wegens de daarstelling van een nieuw financieel plan van belasting.

TARIEF van accÿns op wÿnen en andere soorten van dranken in de kolonie Curaçao.

Roode wÿn per okshoofd . . .	*f* 10	00
Do. in flesschen, per dozÿn .	„ 0	50
Witte wÿn, in soorten, per okshoofd	„ 8	00
Wÿn de grave en Rhÿn wÿn in flesschen, per dozÿn . . . -	„ 0	40
Champagne en Constantia wÿn, in flesschen, per dozÿn . . .	„ 1	00
Malaga wÿn, per pÿp, ...	„ 20	00
Do. do. in vaatjes van twintig gallons, ieder . .	„ 5	00
Madera, Tenerif, Fayal, malvoisie en alle soorten van fÿne wÿnen, per pÿp	„ 25	00
Brandewÿn, per pÿp, ...	„ 20	00
Do. in damijanes van 5 gallons per damijane	„ 0	80
Do. in flesschen, per doz.	„ 0	40
Rum, per gallon, ...	„ 0	10
Jenever, in pÿpen, per pÿp . .	„ 20	00
Do. in kelders, per kelder .	„ 0	80
Do. in kruiken, per dozÿn .	„ 0	80
Poorter, Bier, als mede Ale, Cÿder en alle soorten van appeldrank, per okshoofd	„ 8	00
Do. do. do. in bottels, per doz.	„ 0	40
Fransche likeuren in flesschen, per dozÿn	„ 1	50

Bÿ invoer met Nederlandsche schepen uit de Nederlanden: de helft van hetgene hiervoren is vastgesteld.

Voor de lekkagie of indrooging van natte waren, van welke de accÿns niet bÿ de maat betaald wordt, het zÿ dat die natte waren werkelÿk verminderd zÿn of niet, of dat de vermindering veel of weinig is, zal er tien percent rabat of afslag van den verschuldigden accÿns over het geheel, aan den eigenaar worden toegestaan en geleden.

Van wÿnen en alle soorten van sterke dranken, geene uitgezonderd, die bevonden worden te zÿn zuur geworden, zal er niet meer dan de helfte van den gewonen accÿns worden betaald.

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 16den November 1826
De Raad voormeld,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Bylage La. B der Publicatie dd. 16den November 1826 wegens de daarstelling van een nieuw financieel plan van belasting.

TARIEF van impost op consumtive goederen ingevoerd in alle vaartuigen uitgezonderd in Nederlandsche schepen regtstreeks uit de Nederlanden.

Tarwe en Rogge meel, per vat -	*f* 0	50
Mais meel - - - - do. - -	„ 0	25
Beschuit (wit of bruin) per meel vat	„ 0	45
do. (wit) in 1-16 vaten, per vaatje	„ 0	03
Gezouten vleesch of spek, per vat	„ 1	00
Gerookt do. do. (alle soorten,) per lb.	„ 0	02
Hammen - - - - - - - do.	„ 0	02
Worst (ingelegd) per 1-16 ton -	„ 0	30
do. (gerookt) per pond - - -	„ 0	02
Rolpens, per 1-16 ton - - - -	„ 0	16
Sausÿsen, per vat - - - - - -	„ 0	30
Tongen (gezouten) per vleesch vat	„ 1	00
do. (gerookt) per stuk - - - -	„ 0	01
Boter, per 100lb. - - - - - -	„ 1	50
Reuzel, „ do. - - - - - - -	„ 0	75
Kaas, „ pond - - - - - - -	„ 0	01
Bakeljaauw, per 100lb. - - - -	„ 0	25
Gezouten zalm, per vat - - -	„ 1	00
Gerookten do. per stuk - - -	„ 0	05
Haring, Bimbas of Macuales, Makreel, Labberdaan } per vat - -	„ 0	45
Bokkins, per kastje van 100 stuks -	„ 0	10
Alle andere soorten van gezouten of gedroogde visschen, per vat -	„ 0	16
En per 100lb. - - - - - - - -	„ 0	50
Oesters in vaatjes of in potten, per vaatje of pot - - - - - - -	„ 0	03
Rÿst, gerst of gort. per 100lb. -	„ 0	25
Boonen van alle soorten zonder onderscheid, per meel vat	„ 0	13
do. do. do. per schepel - -	„ 0	05
Vermisseille of zoogenaamde meel wurmpjes en macaroni, per 100lb	„ 0	80
Aardappelen in meel vaten, per vat	„ 0	30
do. in andere vaten of in manden naar evenredigheid.		
Appelen (groen), Kwee Peeren } per meel vat -	„ 0	40
Vÿgen, gedroogd, Corinten anders krenten, Pruimen, Rosÿnen, Gedroogde appelen } per 100lb.	„ 1	00
Amandelen in schillen, per 100lb. -	„ 1	00
do. gepeld „ do. -	„ 2	00
Suiker (bruin) alle soorten, per 100lb.	„ 0	75
do. (wit) alle soorten en daaronder kandÿ suiker begrepen, per 100lb. - - - - - -	„ 2	00
Azÿn, per okshoofd - - - - - -	„ 8	00
Zoet olie in flesschen, per dozÿn -	„ 0	50
do. in potten, kruiken of vaten van drie gallons, per stuk	„ 0	30
Uÿen, - - - - - - per 100lb.	„ 0	35
Anchovisch en Soÿa - „ flesch	„ 0	03
Olÿven, en alle andere soorten van zuren in kastjes van 12 flesschen of in potten aan die kastjes geevenredigd, per kast of pot - - - -	„ 0	12
edoch in grootere fusten, kastjes of potten, als dan naar evenredigheid.		
Ingelegde groenten van alle soorten in ankers, per anker - - -	„ 0	16
Ingelegde vruchten, per kastje van 12 flesschen - - - - - - - -	„ 0	50
Thee, per 100lb. - - - - - -	„ 5	00

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 16den November 1826.
De Raad voormeld,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Bylage La. C. der Publicatie dd. 16den November 1826 wegens de daarstelling van een nieuw financieel plan van belasting.

Het zegel dezes is *f* 1. 50.

Manifest der lading van
genaamd
groot tonnen
gevoerd door schipper
op den van
binnen
deze haven aangekomen.

Hoeveelheid gewigt, maat en benaming der ingeladene goederen.

Hier volgt de opgave der lading en boven elke partÿ wordt bekend gesteld aan wie de te meldene goederen zÿn geconsigneerd als:

Aan de consignatie van:
en onmiddelÿk daarop de goederen zelve.

Na gedane opgave der lading en consignatarissen, volgt ter zÿde die van het getal scheepsvolk en geschut, zoo mede der namen van de passagiers, aldus:

Getal scheepsvolk.
Getal geschut.
Namen der passagiers.

Curaçao den
[Naam des Schippers]

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 16den November 1826.
De Raad voornoemd,
(w. g) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g) W. PRINCE, Sec.

Bylage La D der Publicatie dd. 16den November 1826 wegens de daarstelling van een nieuw financieel plan van belasting.

Het zegel dezes is *f* 1 50.

Manifest der lading van
genaamd
gevoerd door schipper
gereed liggende op vertrek
uit deze haven.

Hoeveelheid, gewigt, maat en benaming der ingeladene goederen.

[Hier volgt de opgave der lading.]

Curaçao den
[Naam des Schippers.]

Gearresteerd bÿ besluit van den Raad van Policie van den 16den November 1826.
De Raad voornoemd,
(w. g) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van denzelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het, ten gevolge der vrÿ verklaring van de haven dezer kolonie door Zÿne Majesteit den Koning en de daarbÿ bepaalde en bewerkstelligde afschaffing van alle regten op den in-en-uitvoer van goederen, tonnen-of-lastgelden, als mede van alle belastingen en legessen op de in-en-uitklaring, lossen en laden van schepen noodig was de zoodanige der inkomsten van de waag dewelke onder die regten, belastingen en legessen niet begrepen zÿn nader te regelen.

Zoo is het dat wÿ, ter bevordering van den handel in overeenstemming met Zÿner Majesteits bedoeling daaromtrent, raadzaam hebben geoordeeld te bepalen zoo als hierbÿ wordt bepaald:

1. Dat alle waagloon hoe ook genaamd en meetloon van granen, van en met den eersten Januarÿ 1827 ten behoeve van de koloniale kas zullen worden betaald.

2. Dat het waag geld of weegloon voor het wegen in de waag of daarbuiten op 's lands schalen, het volgende zal zÿn; namelÿk:

	Weegloon in de Waag.		*Weegloon buiten de Waag op 's Lands schalen*	
Van een okshoofd . .	*f* —	83	*f* 1	11
„ een half okshoofd of tierce	—	41	—	55
„ een anker of een fust ter grootte daarvan, of een vat ter grootte van een meel vat	—	20	—	27
„ alle kleinere stukken, zonder onderscheid tot een honderd ponden toe ieder of van elk honderd ponden meer	—	13	—	18

3. Dat het meetloon van granen zal zÿn drie centen per schepel.

4. Dat alle goederen aan de belasting op de consumtie onderhevig, bÿ de ontscheping op 's lands schalen gewogen en met 's lands schepels gemeten moeten worden daar waar de ontlading geschiedt.

5. Dat de benoodigde schalen, prikken, gewigten en schepels tot het wegen en me-

ten van die bedoelde consumtive goederen van Gouvernements wege geleverd zullen worden en het daarover door het Gouvernement te stellen toezigt geschieden zal buiten eenige kosten of betaling daarvoor door de eigenaren dier goederen, dewelke tot geene andere betaling zullen gehouden zyn dan die van weegloon buiten de Waag en het meetloon, in het 2de en 3de artikel dezer uitgedrukt.

6. Dat het aan elk een zal vrystaan om eigene schalen, prikken en gewigten op private erven of gronden te gebruiken, doch niet op publieke plaatsen of wegen op dewelke geene partikuliere maar wel eeniglyk Lands schalen, prikken of gewigten ter afweging van goederen zullen mogen worden gebruikt.

7. Dat er voor het gebruik van 'slands schalen, prikken en gewigten op publieke plaatsen en wegen en wanneer men zulks verlangt op private erven of gronden ook, de som van vyf guldens per dag mede ten behoeve der Koloniale Kas zal worden betaald; om het even of dezelve al of niet door den huurder daarvan den geheelen dag worden gebruikt.

8. Dat wanneer de dienst van een der waagklerken by iemand benoodigd is en daarom verzocht wordt tot het assisteren by eenige afweging, daarvoor de som van vyf guldens per dag ten behoeve van de waagklerken gezamenlyk, zal mogen gevorderd worden van en moeten betaald worden door den genen aan wien die dienst zal zyn bewezen, om het even of men al of niet den geheelen werktyd van dien dienst heeft gebruik gemaakt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den November 1826, het dertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 17den November 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 15den Maart 1821 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 10den November 1826.

DE ondergeteekende verzoekt den genen die in zyne huizen wonen en huishuur verschuldigd zyn, om onverwyld het verschuldigde te komen afbetalen en voortaan geregeld de bepaalingen alle drie maanden te voldoen, aangezien hy in de onmogelykheid is, om langer uitstel te geven.

JEOSUAH DE SOLA.

TE KOOP by AUGUST MULLER.

Alle soorten van Schryfpapier, Engelsche Mans Zadels, Wolle Dekens, Fransche Werken, &c.

CURAÇAO.

Van ingekomen en uitgeklaarde vaartuigen sedert ons laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

11.	goliet	Union Filantropica, Casseres,	Coro
	bark	Amable Soledad Carvallo,	dito
16	goliet	Amable Lucia, Diefferhoven,	dito
	——	Del Carmen, Ricardo,	dito
17	——	Dorothea, Evertez,	Aruba
	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

13.	goliet	Dos Amigos, Dominguez,	St Jans Baai
	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro
14	goliet	Anna, Blan,	Porto Rico
	——	Union Filantropica, Casseres,	Coro
15.	——	Felicidad, Muskus,	Aruba
16.	bark	Amable Soledad Carvallo,	Coro

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 19den November ten 9 ure.
Predikdienst door Ds G. B. Bosch.
Vrydag den 24sten November ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op den 10den dezer is alhier laatst van Jamaika aangekomen, Z. M. Brik de Merkuur, gekommandeerd door den kapitein luitenant Tim. De Merkuur is op deze reis, te Carthagene, Chagres, Vera Cruz en twee maal te Jamaika aangeweest.

Door de vriendelykheid van de Heeren Officieren aanboord van gemelde brik, hebben wy Nieuwspapieren van Jamaika ontvangen loopende tot medio October, van dewelke wy eenige uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben.

Wy vernemen tevens dat Z. M. Brik de Kemphaan, gekommandeerd door den luitenant der 1ste klasse Godsen, in het begin der laatstledene maand Augustus de reis naar het Moederland vervolgd heeft na 16 uren te Vera Cruz vertoefd te hebben.

Het moest zeker eenige verwondering baren by het vernemen der tyding dat het departement Guayaquil en andere, die eenige weken te voren zoo zeer geyverd hadden voor eene federatieve regering, thans eenen tegenovergestelden weg waren ingeslagen en de souvereiniteit aan Bolivar hadden opgedragen; de kouranten van Jamaika welke eenige tydingen uit Peru en Colombia bevatten, werpen eenigzins licht over deze gebeurtenissen.

Na de aankomst van den commissaris van Bolivar te Guayaquil heeft er aldaar eene revolutie in het bestuur plaats gehad: de intendent en eenige leden van dit bestuur die federalisten waren zyn uit hunne posten ontzet en door aanhangers van Bolivar vervangen geworden; de intendent van de Magdalena is insgelyks door een ander vervangen.

Uit brieven van Lima bemerkt men de reden waarom Bolivar zelf niet terstond by het vernemen der tyding van den opstand te Valentia in Colombia is terug gekeerd. Het schynt dat de Peruvianen zeer ontevreden zyn met zyn bestuur; wyl hy zulke geweldige maatregelen genomen heeft als het arresteren van twaalf hoofdofficieren van het leger; het bezetten van de kasteelen van Callao door Colombiaansche troepen nadat hy dezelve door de Peruviaansche troepen had doen ontruimen; en een besluit waarby aan alle kooplieden van Buenos Ayres belast wordt Lima binnen 14 dagen te ontruimen.

Verder wordt er in een dezer brieven gemeld dat het huwelyk tusschen Miss Hart van Connecticut met Bolivar eindelyk voltrokken is, en dat Senora Bolivar niet gaarne haren echtgenoot van zich ziet verwyderen, om in het afgelegene Venezuela nieuwe gevaren te gemoet te gaan.

In de Jamaika kouranten zyn insgelyks brieven uit St. Jago de Cuba geplaatst. Het Spaansche eskader dat den 28sten Augustus uit de Havana gezeild was, had twee zware stormen ondergaan, de eerste den 7den en de andere den 15den September, byna op een' kleinen afstand van het eiland Cuba. Het eskader was te Baracoa binnen geloopen in een ellendigen staat; twee der fregatten waren geheel masteloos en een fregat en korvet waren den 9den October nog niet teregt gekomen en allermaar schynelyk gezonken, wyl zy zelfs gedurende den laatsten storm verdwenen.

Het is opmerkingswaardig dat dit eskader telkens by het uitloopen der Havana eenig ongeluk overkomt, het zy de Colombianen een korvet of brik onderschoppen of dat een storm het beschadigt. In het begin dezes jaars was dit eskader uitgeloopen om het kasteel van Vera Cruz te provianderen; twee fregatten raakten masteloos in eene storm vlaag en het belangryke kasteel dat de sleutel van geheel Mexico is, moest zich overgeven, na dat meer dan de helft van het garnisoen van honger omgekomen was. Na dat dit eskader door de geel koorts welke in de Havana heerschte genoodzaakt was geweest uitteloopen, gebeurde er weer een ander ongeluk, terwyl der Amerikaansche, Engelsche of Nederlandsche oorlogsvaartuigen welke deze zeeën zoo menigmaal bevaren byna nooit eenig dergelyk onheil treft. Het blykt echter uit die berigten dat de schuld dezer onheilen niet is toe te schryven aan Laborde die een bekwaam zeeman is, maar aan de oude gewoonte der Spaansche zeelieden, om by het opkomen van een storm gezamenlyk op de knien te vallen en met luide stemmen den rozenkrans te bidden; zoo als er nu weer heeft plaats gehad by de twee laatste stormvlagen.

Het volgende merkwaardige geval dat vermeld werd in brieven uit Gibraltar, strekte ook niet tot groote eer voor de Spaansche zeemagt. De Colombiaansche kapers hadden als het ware de kusten van Spanje geblokkeerd; byna geen vaartuig dat in of uit liep ontsnapte hen; de kooplieden te Kadix en andere Spaansche handel steden bragten zoo veel geld byeen dat er twee korvetten werden uitgerust; het waren nieuwe vaartuigen en zeer goed bemand; de korvetten liepen uit Cadix om de kapers van de kusten te verdryven; doch zoodra zy nahy den ingang der straat van Gibralter eenige dezer kapers in het gezigt kregen, sloeg der Spaansche zeelieden de schrik om het hart: zy liepen te Algesiras binnen en gingen onder de batteryen der stad ten anker liggen, doch ook hier waren zy niet volkomen veilig, want de kapergasten waren ondernemend genoeg om des nachts terwyl niemand iets kwaads vermoedde een der korvetten uittesnyden of ten minste in brand te steken.

(Hoe menig Spaansch oorlogs vaartuig, dat niemand kwaad deed en gerust onder de zware batteryen van Callao ten anker lag, is niet op die wyze door Lord Cochrane verbrand geworden!)

Zy kozen dus eene veiliger plaats uit, namelyk Gibraltar zelve: hier lagen zy, buiten bereik aller vyanden, hier in de haven eener neutrale mogenheid durfde geen Zuid Amerikaansch kaper het wagen om eene korvet van zyne katolyke majesteit eenig leed aantedoen; en de schoone nieuwgebouwde korvetten bleven behouden, maar de Zuid Amerikaansche kapers daarentegen gingen gerust voort op de kusten van Spanje landingen te doen, het vee en andere vervoerbare goederen aan boord te brengen en den Spaanschen handel te vernietigen.

Parys.—Een groot schouwtooneel zal zich voor ons openen, namelyk dat van lord Cochrane en zyn geheimzinnig eskader, welks eerste gevecht de vryheid en de onafhankelykheid van een heldhaftig volk zal beslissen. De geheele wereld heeft hare aandacht gevestigd op deren ondernemenden Schot, den grootsten zeeman, den bekwaamsten zeevaarder van deze eeuw, en tevens den voorzigtigsten, den stoutsten en den doortraptsten der mannen. Lord Nelson verloor na het winnen van een zeegevecht, zyn gewigt; doch de werkzame geest van lord Cochrane vergeet ook na den stryd de belangens welkers verdediging hy heeft op zich genomen. Men verzekert dat de plannen welke hy voor de bevryding van Griekenland gemaakt heeft, zyne genie overwaardig zyn. Het geheim van zyn edelmoedig voornemen werd in de Nederlanden aldus bekend. In alle straten van Braband alwaar hy met zyne gemalin aankwam deed men inzamelingen voor de Grieken, en alle inzamelaarsters vervoegden zich by lady Cochrane; eens toen zy slechts een enkel goud stuk in de beurs of zak wierp, scheen de inzamelaarster zich te verwonderen; "Ziet onder in de beurs, zeide lady Cochrane glimlachende, ik heb er myn man ingelegd."

Madrid.—De regtbank van Seville heeft uitspraak gedaan tegen de gedeputeerden der Cortes, welke in Juny 1823 ten gunste van het regentschap gestemd hebben. Omtrent 70 gedeputeerden zyn tot den galg en tot confiskatie hunner goederen veroordeeld. Slechts 4 à 5 dezer ongelukkigen bevinden zich in handen der justitie, welke spoedig zullen teregt gesteld worden; de goederen van de anderen zullen nog spoediger in beslag worden genomen.

Napels—Te Pompeja waren in de laatste dagen van Mei eenige geraamten, als ook 4 gouden ringen en eenige munten gevonden, op eene plaats werwaarts, naar alle vermoeden, vele ongelukkige bewoners dier bedolvene stad, op het oogenblik der verwoesting, de wyk hadden genomen; het was daarom ook waarschynelyk, dat by het voortzetten der opgravingen in deze streek meerdere kostbaarheden en voorwerpen zouden gevonden worden, welke de ongelukkigen met zich genomen hadden om te bergen. Deze opgravingen werden den 29sten Mei, des morgens, in tegenwoordigheid van de koningin, van den kroonprins en van andere aanzienlyke personen, begonnen, en werkelyk werden nog 3 andere ringen, vele gouden, zilveren en koperen munten en andere kleine voorwerpen van zilver gevonden, onder andere verscheidene kleine lepels welkers handvat een geiten voet verbeeldt. Op eene andere plaats werden vele vaten van erts en van pot aarde, voorts lampen, gewigten en andere gereedschappen opgegraven.

DE INQUISITIE IN PORTUGAL.

Wanneer volken en vorsten aan de boeyen des bygeloofs gekluisterd liggen, beslist dikwyls een toeval of eene schelmenstreek over leven en vryheid van duizenden. Een merkwaardig voorbeeld daarvan levert de geschiedenis van de Portugeesche inquisitie op. In den jare 1539 verscheen op eens, zonder dat men aan het koninklyke hof daarvan vooraf verwittigd werd, een pausselyke legaat met een gevolg van 120 dienstboden en beambten. Hy bragt brieven van den paus aan den koning en aan de eerste hofbeambten, volgens welke de legaat den last had, om de Inquisitie in het koningryk Portugal op eenen vasten voet te brengen en daarby met onbeperkte magt te werk te gaan. De vorm der brieven, de zegels, de pausselyke onderteekeningen, alles was in orde; niemand twyfelde aan de echtheid der zending. Wel is waar betuigde de koning zyne bevreemding, dat Zyne Heiligheid hem eenen legaat *a latere* met eenen zoo gewigtigen last zond, buiten eenige voorafgaande kennisgeving; doch Zyne Eminentie antwoordde den koning eenigzins gramstorig, dat de paus in eene zoo dringende zaak als de onderhavige, geen tyd mogt verliezen, en Z. M. zich vereerd moest achten, dat de eerste overbrenger van de pausselyke verordeningen een legaat aan zyne heiligheid was. De koning maakte nu geene verdere bedenking en de legaat sloeg onverwyld handen aan het werk. Er werden groot inquisiteuren benoemd, inquisitie regters aangesteld, ketters vastgezet, brandstapels opgerigt; het eene *auto da fé* volgde op het andere. Daarby had de legaat het voordeel van de pausselyke schatkist niet onbedacht gelaten; binnen weinige weken werden honderdduizenden aan tienden en geconfiskeerde goederen door hem ingebeurd. Eensklaps verdween de legaat even zoo snel als hy gekomen was, niemand wist waarom, waarheen; aan bedrog dacht men echter zoo weinig te Lissabon, dat men om den legaat zeer bekommerd was. Eindelyk kwam er tyding van Madrid, welke het raadsel oploste. De legaat was een bedrieger, Savedra genaamd, die, nadat hy te Rome zyne rol bestudeerd had, naar Seville gegaan was, aldaar voor rekening van de pausselyke schatkist groote sommen opgenomen, een schitterend gevolg aangeschaft, en zich in staat gesteld had, om aan het hof van Lissabon met zoodanige pracht te verschynen. Een markies van Villanova, die den bedrieger te Seville geld geleend had, was de zaak op het spoor gekomen, en om alle wydloopigheid te vermyden, had hy denzelven op de Spaansch Portugeesche grenzen, waar de valsche Eminentie juist in ambtsbezigheden was, gevangen genomen, naar Madrid gevoerd en aldaar aan de inquisitie overgegeven. Welke straf meent men nu wel, dat dezen bedrieger opgelegd werd, die de pausselyke magt misbruikt, eene valsche leening van honderdduizenden gedaan, met den koning van

Portugal en zyne regering den dnak gestoken, honderden der aanzienlykste burgers aan de vlammen opgeofferd, derzelver huisgezinnen in de bitterste armoede gedompeld, en de natie door tienden op brandschatting gezet had? Immers denkt men, dat hy ten minste op eenen brandstapel gelegd werd. Geenszins! De heilige inquisitie ontfermde zich zyner. Hy werd slechts gegeeseld en tot eenige jaren kloisterstraf veroordeeld, dat was alles. Wat echter nog meer verwondering baart, is dit, dat paus Paulus IV. onderhand alles bevestigde, wat deze schurk uitgerigt had. Hoe waardig vervolgens de Portugeesche Inquisitie de voetstappen van haren edelen stichter drukte, meldt de geschiedenis. Eene bloote betigting was voldoende, om de edelste burgers op den brandstapel te brengen. Zonen beschuldigden hunne vaders vrouwen hare mannen, zusters hare broeders Elk offer was Godewelbehagelyk, wanneer de goederen der veroordeelden vervielen aan de regters. Hoe onbegrypelyk, dat alle aanzoeken van Pius VII om de Inquisitie in Portugal weder in te voeren, door den laatsten koning standvastig zyn afgeslagen!

NAPOLEON OP DE BELLEROPHON.

Kapitein Maitland, bevelhebber op de Bellerophon, het schip, dat Buonaparte na zyne vlugt uit Frankryk het eerst opnam, heeft een belangryk verhaal uitgegeven van al hetgeen aan boord van zyn schip by die gelegenheid is voorgevallen. De volgende teekening van Buonaparte is daaruit overgenomen:—

"Toen Buonaparte den 15den July 1815 aan boord van de Bellerophon kwam, was hy juist zes en veertig jaar min eene maand oud, daar hy den 15den Augustus 1769 geboren was. Hy was toen een byzonder sterk, welgemaakt man, zyne leden opmerkelyk wel gevormd, met een fraaye enkel en een zeer kleinen voet, waarop hy eenigzins groot'sch scheen te zyn, daar hy, zoo lang hy aan boord van het schip was, altyd zyden kousen en schoenen droeg. Zyne handen waren mede zeer klein en hadden eer de tengerheid van eene vrouwen, dan de gespierdheid van eene mans hand. Zyne oogen licht graauw, zyne tanden goed; en als hy glimlachte was zyn voorkomen zeer bevallig; maar als hy te leur gesteld was, werd zyn uitzigt zeer duister. Zyn haar was donker bruin, grenzende aan het zwart, en schoon een weinig dun op de kruin en het voorhoofd, zonder graauw daar onder. Zyne ligchaamskleur was zeer ongemeen, zigt bleek zoo als ik zulks vroeger nooit weet gezien te hebben. Daar hy lyvig was geworden, had hy veel van zyne persoonlyke bedryvigheid verloren, en zoo men zyn gevolg gelooven mogt, was zyne geestkracht insgelyks merkelyk afgenomen. Zeker is het, dat hy, gedurende zyn verblyf aan boord van de Bellerophon zeer vadsig was, want schoon hy 's avonds tusschen acht en negen ure naar bed ging en 's morgens niet vóór denzelfden tyd opstond, viel hy in den loop van den dag op de sofa in de kajuit dikwyls in slaap. Over het geheel zag hy er ouder uit dan hy was. Zyne manieren waren uiterst bevallig en innemend; hy mengde zich in ieder gesprek, verhaalde menige anekdoten, en zocht op allerlei wyze goede luim te bevorderen; hy liet zelfs in zyn gevolg groote gemeenzaamheid toe, en ik woonde een of twee gevallen by, dat zy hem ten stelligste tegenspraken, ofschoon zy hem over het algemeen met veel eerbied behandelden. Hy bezat, op eene uitstekende wyze, de bekwaamheid om een gunstigen indruk te maken op hem, met wien hy in gesprek trad; zulks scheen hy toe volmaakt te zyn door de rede op onderwerpen te brengen, waarmede hy veronderstelde, dat de persoon, wien hy toesprak, wel bekend was, en waarin hy zich voordeelig kon voordoen. Zulks had de uitwerking van hemzelven in goede luim te brengen, waar na het geene moeyelykheid in had om dat gevoel te doen deelen door dengenen die er de aanleiding van was. Lord Keith toonde hooge gedachten van de betoovering zyner gesprekken opgevat te hebben, en gaf my dit zeer nadrukkelyk te kennen, nadat hy hem gezien had. Van zynen wensch, om een onderhoud met den prins Regent te hebben, sprekende, zeide hy "Indien de vorst, zoo hy Zyne Koninklyke Hoogheid had te spreken gekregen, zouden zy in een half uur de beste vrienden van Engeland geweest zyn." Hy scheen zich zelven volledig te bezitten, want schoon niemand ligt grooter vroeven door te staan had, dan hem gedurende zyn verblyf aan boord van de Bellerophon te beurt vielen, liet hy zich in myne tegenwoordigheid, zoo ver ik weet, nooit eene gemelyke of beleedigende uitdrukking ontvallen Zelfs op den dag, dat hy van sir Henry Bunbury berigt ontving, dat er besloten was om hem naar St. Helena te zenden, sprak hy met dezelfde opgeruimdheid als gewoonlyk. Men heeft voorgegeven, dat hy gedurende al den tyd die hy op het schip was eene rol speelde; maar ook dit aangenomen, kan alleen vermogen op zich zelven hem in staat gesteld hebben, om zulk eene rol, zoo vele dagen, in zynen toestand vol te houden.

Turksche Regtvaardigheid.—Een fregat van den Groot Heer leed voor omtrent twintig jaren schipbreuk op de kust van het eiland Samos. De Kapitan Pacha noodzaakte de Grieksche overheden hem eene schadeloosstelling te betalen. "Indien uw vervloekt eiland," zeide de admiraal, "niet dwars in onzen weg gelegen had, zou het fregat geene schipbreuk geleden hebben." Wat zou men doen—men moest betalen.

Amsterdam, 30sten Aug.—Het is bekend hoe, in Zuid Nederland, byzonder werk gemaakt wordt van briefdragende duiven, en hoe deze dieren, door hen allengskens verder te vervoeren en alsdan los te laten, geleerd worden, om van byna ongeloofelyke afstanden hun huis te rug te vinden. Nevens Antwerpen is Luik de plaats, waar men zich op de teelt en het afrigten dezer vogels byzonder toelegt. Van Londen, Parys, Orleans hebben zy verscheidene malen den te rug weg gevonden. Thans heeft men te Luik het voorbeeld eener aankomst uit de zuidelykste delen van Frankryk, namelyk van Grenoble. Een aldaar den 5den dezer omstreeks half zes des morgens, nevens 33 andere van de markt opgelaten duif is den 12den een half uur na den middag te Luik te rug gekomen; kort daarna kwam er een tweede. De afstand is weinig minder dan zes graden breedte en aldus, daar de lengte der plaatsen na genoeg dezelfde is, in eene regte lyn ten minste op honderd en twintig uren berekend moeten worden.

JAMAICA, Oct. 7.

By the Packet, from Carthagéna, we learn, that on the 27th ult. a meeting of the principal officers and the heads of departments took place at Carthagena, when it was agreed on that a change in the form of government was necessary. A new constitution was then agreed to; the form was to be federal, and Bolivar was to be declared Dictator General.

By the Bustard we learn, that the Deputies of the Province who had found it convenient to hold their sittings at Campeachy, (instead of Merida,) in consequence of the jealousy and fear entertained of a certain regiment quartered at the latter city, were, from the removal of the regiment, preparing to return to the Capital of the Province. A little trade was carried on, but the heavy imposts levied on foreign commerce had nearly annihilated the former trade of Vera Cruz, and the strong measures adopted by the local government of that place effectually checked any inclinations at smuggling. The wants and habits of the people are however of such a nature, as to induce them to desire most ardently the arrival of the new Tariff, so long expected, and which it was understood was about to pass the legislature of Mexico, and which was stated to be favourable to the introduction of British manufactures. A garrison of 800 men retained at Campeachy the fortifications of which have been well mounted and placed in a state of defence on the possibility of an attack being made thereupon by the forces of Spain.—*Kingston Chronicle.*

We learn by private accounts lately received from Guayaquil that considerable sensation had been excited in Lima, from Bolivar's having arrested about twelve of his chief officers, amongst whom were the general of marines and admiral Guize. Bolivar, however, appears quite unconcerned, and passes his time in the evenings at the theatre, generally accompanied by his aide de camp. It is understood that the Chilian squadron is sold to the government of Buenos Ayres, a vessel having been sent from Chili to Callao for the purpose of volunteering officers and seamen to convey the said squadron to Buenos Ayres. The Peruvian frigate 'Peruvia', and the 'Limenia' sloop of war, were laid up at Callao. A disturbance had occurred in Guayaquil on account of a desire to change the existing authorities, which succeeded, by placing C Mosquea in the Intendency. Admiral Ellensworth, who had superceded admiral Guize, had left Guayaquil for Carthagena, to join the fleet. The 'Congress' 64, lately the 'Asia', under Mexican colours, was lying at the island of Puna, at the mouth of the Guayaquil River, about a month ago, very leaky, bound round Cape Horn.—General Bolivar had issued an order, requiring all Buenos Ayrean merchants to quit Lima in 15 days. He had marched the Peruvian troops out of the Castle of Callao, and replaced them by Colombian.—*Courant.*

From a very intelligent gentleman recently arrived from Santa Martha, we are informed, that it was expected that the whole of that province would, in emulation of Caraccas, declare itself independent of the government of Bogota. On the 21st of last month, the people were commonly talking of this event; and a merchant of great respectability told our informant, that it was a measure which there was little doubt would be effected. Many causes have contributed to raise up this spirit of disunion which exists among the Colombian States.

Besides, total ignorance of the principles of freedom and government, may be added the overwhelming power of many opulent persons who are far better able to pay than the government of Colombia, and, consequently, are able to do as they please with the mercenary soldiery. These causes have been brought into full play by the Colombian government of raising a small tax, in the nature of an income tax, on all classes in the Republic in order to restore their credit. The *good* freemen of the Colombian States do not like this—they say that taxes ought not to be laid on free men, quite forgetting that the people of England lent them the money, which procured soldiers to gain them their freedom, and which loan these *high minded* Republicans do not wish to pay.

It is thus evident, that the principal motive for the scattering of the provinces, composing the Colombian government, is a disinclination to pay their debts. So far has the credit of Colombia sunk, that the captain of a small schooner, which was chartered by that government, to carry troops to Caracas from Carthagena, was not able to obtain money for his claim, though fully recognised. Its amount was 1350 dollars and for it the Colombian Treasury offered him *vales* or checks, which are at a discount of 40 per cent. Whilst Colombia is in this state, Bolivar is enjoying the delights of matrimony with an American lady, who was Miss Hart of Connecticut We mentioned in a former number that this marriage was talked of; it has been consummated, and Miss Hart is now Señora Bolivar. It was confidently expected that Quito would follow the example of Caracas and Santa Martha, and so strong is the party of Paez and other opulent chiefs, that even Bolivar will not be able to reunite the bond which they have severed The government of Colombia will never exist again. Bogota in a short time, will only be the seat of government of Santa Fé, all the other provinces are falling away.—*Public Advertiser.*

Carthagena Sept 29—The capital of Magdalena has this day covered itself with glory in solemnly pronouncing its wishes for the preservation of the union of peace and of public order, and in consigning its destinies into the hands of the father of his country, the President Liberator, who will save the Republic from a civil dissolution, and *from* the frightful anarchy which menaces us, those people of Colombia, who have not yet expressed their wishes, will without doubt, coincide with those which this day has pronounced to the world the heroic and free Carthagena, in order that in conformity with the sentiments of the people of Venezuela, Apure, Guayaquil, Asuay, Zulia, the Isthmus, and Magdalena, they may form a general expression of the national sovereignty, which may invest his excellency the Liberator with ample power to save the nation. In the municipal sittings of the 28th instant, the attorney general Juan Bautista Calcano, made the following representation in the name of the people of this capital:

The Syndic Attorney General of this capital, respectfully represents that the people of Carthagena have not been able to view with indifference the state of effervescence in which the Republic is placed, and which will infallibly produce a civil war, and with it the dissolution and ruin of the nation, if effectual remedies be not timely applied to save the glory and honour of Colombia from being wrecked, to preserve the integrity of the union, and that harmony which ought to subsist uninterrupted among brethren who jointly defend the cause of liberty, and who jointly aspire to one sole object—the general welfare.

The people of Apure and Venezuela, by an unfortunate conjuncture of circumstances which framed the explosion of those elements which had been long gathering among them, elements created by the errors of a doubtful and unprincipled policy, gave an opportunity to other considerable sections of the nation to express respectfully and temperately their fervent wishes for unanimity and peace, and to see a cessation of the uncertain and dangerous state in which the lives, honour, and properties of all the citizens are placed. In such a conflict it is the duty of every patriot to co operate with all the means which may be deemed conducive to the public safety, Guayaquil, Asuay, and the Isthmus, important departments of the Union, have already announced to Colombia and the world, their wishes that the rest of their fellow citizens may coincide with them, in once more depositing the destinies of their country into the hands of their father and saviour, the President Liberator, in order that, reinvested with general powers, he may again restore to the nation, tranquillity and order, and may re-establish in full force those sacred ties which sinister causes have contributed to weaken.

This measure is the only one which can deliver us from the horrors of a civil war which, unfortunately, is ready to burst forth, and which will plunge us into an abyss of ills. It was imagined that the first movements of this re-action were not through the spontaneous will of the people commenced it, but the work of a faction, and that the other people of Colombia would evince no disposition to take an active part therein; but the majority of the Republic clearly and distinctly requires that you should also act at the head of this heroic and free population, in order that the wishes of all the people who compose the sovereign union may invest the Liberator with the power which is necessary to save us. Persuaded of this truth, a multitude of citizens, magistrates and public functionaries, of the first rank, in the department, have desired me to express to you their request that you would be pleased to convene a general meeting of them, wherein quietness and harmony, and with the tranquillity which the great interests that now occupy the people require, they may discuss and give their votes, in order that the result having its proper preponderance on the social balance may produce those salutary effects which attend the preservation of peace, order, and unanimity, which we so much require and which no doubt must be as equally desired by you, who are so much interested in the public welfare. I ask, in the name of the public safety, and as the organ of the people of the capital of Magdalena, that you would be pleased to call an extraordinary meeting to-morrow at 12 o'clock, in order that the inhabitants and public authority may freely express their opinions on the present crisis according to the rights of petition which every freeman is entitled to.

JUAN BAUTISTA CALCANO.

Carthagena, Sept. 28, 1826.